

vil det let kunne have den modsatte Virkning af den tilsigtede. Jeg tror, det er klogest, i alle Tilfælde for Øjeblikket, at beholde den tilvante Stempelafgift, som ganske vist, kan man sige, har nogen Ubillighed, for saa vidt som den rammer med samme Beløb baade store og smaa Lodder, men som man nu en Gang har vænnet sig til; og dette er ofte i den Slags Forhold det, som til syvende og sidst er det afgørende.

Hvad dernæst angaar Spilleplanen, har den ærede Ordfører med Rette fremhævet, at der her er ubegrænset Plads for Projekter og gode Raad. Han har fundet sig oversvømmet af Henvendelser om dette Emne, og jeg kan forsikre, at Finansministeren er det ikke mindre. Jeg skal med stor Beredvillighed tage de Henstillinger, han paa Udvalgets Vegne har gjort, under Overvejelse, og jeg skal erkende, at det er meget muligt, at den Spilleplan, der foreløbig er opstillet som Bilag til Lovforslaget, paa et eller andet Punkt vilde kunne forbedres. Jeg skal ikke bestride, at der muligvis kan være Ændringer, som det vilde være paa sin Plads at foretage, men jeg har i hvert Fald ikke i Øjeblikket kunnet komme til Klarhed over, hvorvidt det vilde være rigtigt at gaa i de Retninger, som den ærede Ordfører har antydnet. Jeg kan kun sige, at hans Henstillinger skulle blive Genstand for nøje Prøvelse. — Hvad endelig angaar det sidste Spørgsmaal, som den ærede Ordfører fremdrog, nemlig Forbudet mod ulovlig Handel med Lotterisedler, har han selv bemærket, at det vistnok er noget, som det ikke er let at komme til Livs. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis denne ulovlige Omsætning af Lodsedler for Tiden spiller nogen større Rolle, er det vistnok væsentlig af den Grund, at der ikke er et tilstrækkelig stort Antal Lodsedler til at tilfredsstille Publikums Efterspørgsel. Naar vi udvide Lotteriet, saaledes at de, der ønske at spille, ogsaa kunne faa bekvem Adgang dertil, tror jeg, at den væsentligste Anledning til den nuværende utilladte Handel med Lodsedler vil falde bort af sig selv. Men i øvrigt skal jeg gerne efter den Henstilling, den ærede Ordfører har gjort, overlægge dette Spørgsmaal med min Kollega Justitsministeren.

Chr. Nielsen: Jeg kan selvfølgelig godt stemme for Forslaget i den foreliggende Skikkelse, men jeg finder dog Anledning til at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af nogle Udtalelser,

der fremkom ved Sagens første Behandling og ogsaa nu fra den meget ærede Ordfører, nemlig at denne Udvidelse var nødvendig, fordi Spillelysten var saa stor. Det erkender jeg, men naar det bliver sagt, at den navnlig ogsaa er nødvendig, for at Spillerne ikke skulle lade Pengene gaa til Tyskland, saa vil jeg dog gøre den Bemærkning, at jeg tror ikke, det er rigtigt, naar den ærede Ordfører siger, at de tyske Lotterier ikke ere nær saa gode som det danske. Jeg tillader mig at tro, at Chancerne for at vinde ere meget bedre i de tyske end i det danske. For det første er Forholdet simpelthen det, at en hel Del tyske Lotterier — jeg har studeret nogle Stykker af dem — ere saaledes indrettede, at hvert andet Nummer faar Gevinst, medens i det danske kun hvert 5te eller 6te faar Gevinst, og dernæst er der ogsaa en Fordel ved de tyske Lotterier, som jeg vilde ønske, at det danske Lotteri havde optaget, nemlig at de vindende afholde alle Administrationsudgifter ved Lotteriet, hvorimod her ogsaa de, der ikke vinde, alligevel maa tage Del i Administrationsudgifterne. Det vilde efter min Formening være en Fordel, hvis det blev ordnet som i de tyske Lotterier.

Ordføreren (Hedemann): Jeg skal blot over for det ærede Medlem gøre opmærksom paa, at naar de fremmede Lotterier have saa mange Gevinster, saa er der derimellem overmaade mange smaa, eller rettere sagt, de fleste ere smaa. Naar man f. Eks. ser paa den Plan, jeg her har i Haanden, vil man finde, at et Lod koster 144 Mark, og der er der 15,000 Gevinster paa 177 Mark, men naar man drager alle Afgifter fra, kommer man ikke op til de 144 Mark. — Naar det ærede Medlem dernæst mente, at det var bedre, som det er i de fremmede Lotterier, at Gevinsterne betale Omkostningerne, saa kommer det i Virkeligheden ud paa et, om man lader Vinderne betale Omkostningerne eller man, som her hjemme, trækker Omkostningerne fra det Beløb, som kommer ind ved Salget af Lodsedler, og fordeler Resten paa Gevinsterne, faktisk er det ogsaa paa denne Maade de vindende, der betale Omkostningerne.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§ 1 (se Tillæg C. Sp. 143—44)
vedtoges uden Afstemning.